

עמ"ת 51847/12/19 - מוחמד מוגנדף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 51847-12-19 מוגנדף(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

עוררים מוחמד מוגנדף (עציר)

נגד

מדינת ישראל משיבים

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופטת פיינסוד) בתיק מ"ת 43413-11-19 מיום 19/12/19 במסגרתו הורתה כב' השופטת על מעצרו של העורר עד תום ההליכים כנגדו.

2. בקליפת האגוז- כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק (רכישה/אחזקה) וכן רכישה/אחזקה של חלק של נשק/ תחמושת.

3. מדובר במי שנעצר ושוחרר ובהמשך (לאחר ראייה משמעותית שנתגלתה) נעצר שנית, תוך שבאמתחתו נתפסו **שני רובי M16, 4** מחסניות מלאות תחמושת 5.56 מ"מ, קופסת כדורים 9 מ"מ, וגרב ובו כדורי 5.56 מ"מ.

4. אין מחלוקת בדבר קיום תשתית ראייתית; העורר נשלח לבחינת חלופה לשירות המבחן, וזה בא בהמלצה חיובית, להעדיף מעצר באיזוק על פני מעצר ממשי, בכפר כנא, בבית אחותו וגיסו. שירות המבחן התקשה להעריך המסוכנות, אך התרשם מהמפקחים.

5. ביום 19/12/19 לאחר חקירת מפקחים, ולאחר שהתרשם לחיוב מהמפקחים, הורה בית המשפט קמא כי חרף התסקיר הממליץ, ואיכות המפקחים, יש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים; על החלטה זו נסב הערר.

6. ב"כ העורר הטעים כי מדובר בצעיר ללא עבר, אשר שירות המבחן מצא כי ניתן להקחות מסוכנותו, מחד, ולהרחיקו לפיקוח מפקחים טובים מאידך; ב"כ המשיבה סמכה יתדותיה על הלכות הנשק הידועות והכלל כי רק במקרים חריגים ניתן יהיה להורות על שחרור לחלופה בעבירות נשק.

7. שני הצדדים תמכו טיעוניהם בפסיקה, ואכן קיימת פסיקה לה פנים לכאן ולכאן.

8. לאחר ששקלתי הדברים, ולא בלי התלבטות, החלטתי לדחות הערר.

9. מושכלות יסוד כי בעבירות נשק הכלל הוא מעצר, והחריג הוא שחרור לחלופה; נדרשים טעמים כבדי משקל להצדיק שחרור, לאור שעבירת הנשק הנה עבירת בטחון, המקימה חזקה אינהרנטית של סיכון לכלל הציבור

10. עבירת הנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין היא עבירת בטחון, המקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים). ראו לעניין זה: בש"פ 8694/09 **מדינת ישראל נ' מחמוד אלגיוסי** (30.10.2009); בש"פ 5874/10 **דרוש מנצור נ' מדינת ישראל** (1.9.2010); בש"פ 8702/15 **מדינת ישראל נ' אמחמד אבו קטיש** (24.12.15); בש"פ 4575/17 **עליאן נ' מדינת ישראל** (3.7.2017); בש"פ 3781/18 **צרצור נ' מדינת ישראל** (22.5.2018); בש"פ 3970/18 **אסווד נ' מדינת ישראל** (5.6.2018):

בש"פ 4244/18 **סח'ניני נ' מדינת ישראל** (13.6.2018); בש"פ 4289/18 **סיאד נ' מדינת ישראל** (17.6.2018); בש"פ 7802/18 סלים גאבר נ' מדינת ישראל (14/11/18); בש"פ 2345/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18/04/19).

11. בבש"פ 4830/18 **דרבאס נ' מדינת ישראל** (30.07.2018) הובהר: בעבירות נשק הכלל הוא מעצר מאחורי סורג ובריה ואילו החריג הוא שחרור לחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני; אישור קרובי משפחה כמפקחים בעבירות נשק מהווה חריג יוצא דופן.

12. בבש"פ 5679/18 **מדינת ישראל נ' עג'אג' (29.07.2018)** נפסק עוד: ככלל, בעבירות נשק יש להורות על מעצר בפועל עד תום ההליכים; **גיל צעיר ועבר פלילי נקי אינם מהווים**, כשלעצמם, נסיבות אשר מצדיקות חריגה מן הכלל האמור

13. הפסיקה הטעימה כי האמור נכון גם משמדובר בעבירות החזקה- החזקת נשק:

בש"פ 9359/16 **מדינת ישראל נ' עמאש** (13.12.2016): **"בהתאם להוראת סעיף 22(ב) לחוק המעצרים ולהפניותיו - האשמה בעבירות של החזקת נשק איננה מצדיקה ככלל, בהיעדר טעמים מיוחדים שירשמו, הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה, או לנסיבותיו המיוחדות של הנאשם - שחרור לחלופת מעצר, לרבות מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני (ראו: בש"פ 6277/16 מדינת ישראל נ' ששון (12.9.2016))"**.

14. ראה גם בש"פ 6957/19 **מ"י נ' רואד ספדי** הנזכר בהחלטת בית המשפט קמא.

15. עם זאת בצד כללים ברורים אלו, קמו לא מעט פסיקות, בהן התחשב בית משפט בגילו הצעיר של נאשם, בעברו הנקי ובאיכות המפקחים; ראה למשל בש"פ 8226/18 **מ"י נ' מוחמד מחאמיד**; ראה גם בש"פ 668/18 **פלוני נ' מ"י**; בש"פ 71/13 **צדוק נ' מ"י**; בש"פ 6491/18 **מ"י נ' עומר**

סרטור; קיימים פנים ופסיקות לכאן ולכאן, ותמיד הנסיבות המיוחדות הן היוצרות השוני.

עיינתי גם בתסקיר שירות המבחן; התסקיר, כידוע, משמש כלי עזר ואינו מחייב את בית המשפט; העובדה שאין הערכת סיכון שלעצמה יוצרת קושי

16. המקרה כאן אכן גבולי; מחד עבירת נשק, מנגד צעיר, נטול עבר, ותסקיר הממליץ על העדפת מעצר באיזוק; לטעמי, המכריע הכף- הנם שני פרמטרים- כמות הנשק וטיבו, מחד, והעדור הסבר להימצאות הנשק, מאידך

17. העורר הכחיש כל קשר לנשק ולא נתן הסבר להימצאותו; הסבר לגבי שימוש ברכב אינו הסבר לגבי נשק; חלק מהסיכון הטמון בנשק, מגולם בביטוי "דע מאין באת ולאן אתה הולך", שכן שרשרת הספקת הנשק, והחשש מפני השימוש העלול להיעשות בנשק, הם היסוד לסיכון הביטחוני הגלום בעבירות הנשק.

18. בצד זאת- עסקינן בכמות גדולה ביותר של נשק, שני **רובי סער**, שהנם נשקים התקפיים מובהקים, ובצידם מחסניות, דבר המלמד על מוכנות מהירה לשימוש

19. לעתים הכמות עושה את האיכות, ולעתים הכמות משמשת כאלמנט מהותי להגברת סיכון

ודוק- איני סבור כי רוח התקופה יכולה לשמש פרמטר (ובכך טעתה המשיבה בטיעוניה) אף לא אלמנט של ענישה, שהוא זר לחוק המעצרים; אלא שכמות הנשק, טיבו, והעדור הסבר, הנם אלמנטים מגבירי סיכון.

20. פרמטרים אלו מביאים אותי למסקנה, כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא ועל כן הערר נדחה .

ניתנה היום, א' טבת תש"פ, 29 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.